Fa 14 anys Enric Marco deixava la presidència d'Amical Mauthausen després de reconèixer que no havia estat al camp de Flossenbürg

L'11 de maig de 2005, el santcugatenc Enric Marco deixava la presidència de l'Amical de Mauthausen. Ho feia després que ell mateix reconegués que no va ser mai deportat al camp de concentració de Folseenbürg, com havia dit durant anys.

El santcugatenc va explicar que mai no havia estat al camp d'extermini, però que havia estat detingut per la Gestapo l'any 1942 i empresonat durant un any en un penal nazi, acusat de conspiració contra el III Reich i pendent d'un judici que podia haver-li suposat la pena de mort.

En declaracions a Ràdio Sant Cugat, Marco assegurava que assumia la responsabilitat per haver falsejat la seva història i tot i no voler-se justificar, explicava que en alguns aspectes ell va patir el mateix que molts dels seus companys i que tot ho havia fet per poder donar veu a totes aquelles víctimes o als supervivents que no podien explicar la seva història, amb l'objectiu de treballar perquè tots aquells horrors no s'oblidin mai.

Marco també manifestava la seva voluntat de seguir vinculat a l'associació i continuar amb la seva tasca pel 'reconeixement de la història i la lluita contra la violència' però sempre des del respecte als seus companys i guardant-se d'ofendre ningú amb la seva presència.

Per la seva banda, la Generalitat decidia retirar la Creu de Sant Jordi que li va atorgar el 2001 per 'falsejar la seva biografia'.

El santcugatenc havia estat l'"únic supervivent" que va parlar a les Corts el 28 de gener de 2005 durant el 60è aniversari de l'alliberament d'Auschwitz. A més, era pagat per la Generalitat per explicar a escoles de tot Catalunya la seva experiència als camps de concentració i col·laborava amb la conselleria de Relacions Institucionals en la construcció del Memorial Democràtic.

Enric Marco: Hi ha una cosa deformada, que és fer-me passar per un supervivent d'un camp de concentració, però sí que vaig ser un resistent i una persona que va patir el mateix, amb els mateixos agressors i les mateixes condicions.

Enric Marco: Sento que tinc dret a ser membre perquè també vaig patir el que vaig patir, però per respecte sobretot als meus companys més grans, els que queden, me'n guardaré prou que se sentissin ofesos per la meva presència.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/efemerides/143589.html

Copyright 2024 Cugat.cat